

11. Гаращук В. М. Контроль та нагляд у державному управлінні: Монографія / В. М. Гаращук. – Х.: Фоліо, 2002. – 176 с.
12. Фогельсон Ю. Б. Правовые проблемы государственного надзора на рынках финансовых услуг / Ю. Б. Фогельсон // Хозяйство и право. – 2010. – № 7. – С. 77-99.

Козинец И.Г., Погребец Е.Н.

Черниговский национальный технологический университет

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ НАДЗОР В СФЕРЕ ФИНАНСОВЫХ УСЛУГ КАК ФОРМА ФИНАНСОВОГО КОНТРОЛЯ

Аннотация

Статья посвящена вопросам правовой природы государственного надзора на рынке финансовых услуг. Авторами исследована сущность финансового контроля и государственного надзора в сфере финансовых услуг. Выяснено соотношение регулирования и контроля на основании анализа различных точек зрения ученых. Государственный надзор в контексте этой работы рассматривается как форма финансового контроля. Освещены особенности надзора на рынке финансовых услуг. Определены органы осуществляющие государственный надзор в сфере финансовых услуг и их полномочия.

Ключевые слова: надзор, государственный надзор, сфера финансовых услуг, рынок финансовых услуг, финансовый контроль, государственное регулирование.

Kozynets I.G., Pohrebets E.N.

Chernihiv National Technological University

STATE SUPERVISION IN THE SPHERE OF FINANCIAL SERVICES AS A FORM OF FINANCIAL CONTROL

Summary

This article is devoted to the issue of the legal nature of the state supervision in financial services. The authors studied the nature of the financial control and state supervision in the sphere of the financial services. It was studied the ratio of regulation and control on the basis of analysis of different points of view of scientists. The state supervision in the context of this work is considered as a form of the financial control. In this work was also considered the peculiarities of the state supervision as a form of the financial control. It was determined which public authorities carry out state supervision in the sphere of the financial services and their powers.

Keywords: supervision, state supervision, financial services, financial control, government regulation.

УДК 343.1

ДОПИТ СВИДКА ТА ПОТЕРПІЛОГО НА СТАДІЇ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ В СУДОВОМУ ЗАСІДАННІ ЯК СПОСІБ ФІКСАЦІЇ ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ

Матвієвська Г.В.

Орджонікідзевський районний суд м. Харкова

У статті досліджені проблеми, які виникають з приводу фіксації доказів у кримінальному провадженні на стадії досудового розслідування. Зазначається необхідність широкого застосування норми, викладеної у ст. 225 Кримінального процесуального кодексу України, яка надає цим органам право допиту свідка та потерпілого під час досудового розслідування в судовому засіданні.

Ключові слова: досудове розслідування, судові засідання, допит, свідки, потерпілі, фіксація, докази.

Постановка проблеми. На сучасному етапі розвитку процесуальної науки пріоритетної уваги потребує дослідження питань, що стосуються процесу доказування при додержанні принципу безпосередності дослі-

дження показань, речей і документів, що закріплені у ст. 23 КПК України та створює певні теоретико-практичні проблеми з точки зору належної фіксації доказів органами досудового розслідування.

Аналіз попередніх публікацій. Науковці, зокрема П.П. Андрушко, Ю.М. Грошевий, С.Б. Фомін, Є.Г. Коваленко, М.А. Погорецький, С.М. Стахівський, І.Л. Чернега та ін., зазначають, що само по собі доказування є складною формою діяльності, на яку впливають активна протидія учасників кримінального провадження, втрата або викривлення інформації, необхідність суворого дотримання процесуальної форми [4].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. До цих факторів слід додати недооцінку з боку органів досудового розслідування можливостей фіксації доказів у способи, які передбачені КПК України, зокрема мова йде про право допиту свідка, потерпілого під час досудового розслідування у судовому засіданні, яке закріплене у ст. 225 КПК України [3].

Зазначимо, що у сучасній науковій літературі дана норма залишається майже недослідженою, що є суттєвою прогалиною з точки зору подальших перспектив вдосконалення вітчизняного кримінального судочинства.

Мета статті. Таким чином, метою цієї статті є аналіз можливостей закріплення показань свідків та потерпілих на етапі досудового розслідування із застосуванням ст. 225 КПК України, та шляхів вдосконалення даної процесуальної норми.

Виклад основного матеріалу. Фіксація доказів, є обов'язковим елементом процесу збирання доказів, являє собою фундаментальний елемент, який надає можливості вирішувати, у кінцевому рахунку, завдання кримінального провадження [5].

Даний елемент досудового розслідування набуває особливої уваги з огляду на те, що відповідно до ч. 4 ст. 95 КПК України суд може обґрунтовувати свої висновки лише на показаннях, які він безпосередньо сприймав під час судового засідання або отриманих у порядку, передбаченому ст. 225 КПК, при тому, що суд не вправі обґрунтовувати судові рішення показаннями, наданими слідчому, прокурору або посилатися на них.

Також діючий Кримінальний процесуальний кодекс наголошує, що відповідно до ст. 327 КПК України у разі, якщо свідок не прибув за викликом у судове засідання, то суд, заслухавши думку учасників судового провадження, після допиту інших присутніх призначає нове судове засідання і вживає заходів для його прибуття. Зазначимо, що аналогічні проблеми можуть виникнути у разі неприбуття потерпілого (ст. 325 КПК України).

В окремих випадках неявка свідків та потерпілих до суду утворює проблеми для суспільства та держави, виникає ситуація, коли відсутність «ключових» свідків не дає можливості суду прийняти законне та неупереджене рішення у розумні строки.

Саме для того, щоб ці проблеми не заважали органам досудового розслідування та суду довести кримінальне провадження до його логічного завершення, діючий КПК надав право допиту свідка, потерпілого під час досудового розслідування у судовому засіданні, яке закріплене у ст. 225 КПК України. Діючий КПК надає право проведення допиту слідчим суддею у виняткових випадках, до яких закон відносить небезпеку для життя та здоров'я свідка чи потерпілого, тяжку хворобу особи, а також є інші обставини, що

можуть бути перешкодою для допиту в суді або вплинути на повноту чи достовірність показань.

В той же час матеріали судової практики доводять, що органи досудового розслідування досить рідко вдаються до закріплення доказів у спосіб, який передбачений ст. 225 КПК, поодинокими є випадки, коли допит свідків та потерпілих слідчим суддею обумовлений іншими обставинами, які прямо не вказані у законі, що утворює значні проблеми для кримінального судочинства, особливо в останні роки, коли свідки та потерпілі можуть в силу різноманітних причин знаходитися у зоні антитерористичної операції, або на тимчасово окупованій території українського Криму.

Про це свідчать матеріали кримінальних проваджень, наприклад, Суворовський районний суд м. Херсона розглядав кримінальне провадження за обвинуваченням особи А., у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 185 КК України. Прокурором у судовому засіданні було заявлено клопотання про надання органу досудового розслідування судового доручення про проведення ряду слідчих дій з метою перевірки та уточнення відомостей, отриманих від потерпілого та свідків під час проведення досудового розслідування, оскільки вони є мешканцями Донецька, позбавлені можливості з'явитися у судове засідання для надання показань, а тому перевірити отримані докази шляхом проведення безпосереднього допиту цих осіб неможливо [1].

Аналогічним чином Держинський районний суд м. Кривого Рогу Дніпропетровської області розглядав кримінальне провадження за обвинуваченням двох осіб у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 185, ч. 2 ст. 186 КК України. У судове засідання не з'явився свідок – особа К., який про час та місце розгляду справи був повідомлений належним чином. Обвинувачений та його захисник клопотали про те, щоб суд виніс ухвалу про привід свідка, оскільки його неявка перешкоджає розгляду справи по суті, а покази, які можуть бути надані ним при розгляді справи сприяють всебічному та повному розгляду даної справи. Прокурор проти клопотання не заперечував та пояснив неможливість забезпечення явки даного свідка у судове засідання у зв'язку з тим, що на даний час він мешкає на території тимчасово окупованої Автономної Республіки Крим [2].

Суд у цих випадках задовольняє клопотання прокурорів, але зрозуміло, що кримінальне провадження затягується, окремі ухвали щодо приводу свідків виконати на практиці неможливо. Таким чином, наведені вище матеріали кримінальних проваджень свідчать про те, що нині настав час переглянути норму ст. 225 КПК України, надати їй більшої конкретики з огляду на поточну суспільно-політичну ситуацію, що склалася у державі.

На нашу думку доцільно викласти ч. 1 ст. 225 КПК України у наступній редакції: «у випадках, пов'язаних з виникненням обставин, що можуть унеможливити допит свідка чи потерпілого в суді або вплинути на повноту чи достовірність показань через існування небезпеки для їх життя і здоров'я, тяжкої хвороби, наявності у органів досудового розслідування достеменних даних відносно того, що ці особи можуть виїхати за межі країни, на тимчасово окуповану територію або у

зону проведення антитерористичної операції, інших обставин, що створюють перешкоди для допиту свідка чи потерпілого в суді, сторона кримінального провадження, представник юридичної особи, до якої здійснюється провадження, мають право звернутися до слідчого судді з клопотанням провести допит такого свідка чи потерпілого у судовому засіданні, в тому числі одночасний допит двох чи більше вже допитаних осіб».

Висновки. На наше переконання рекомендації, що подані у цій статті, запропоновані уточнення норм КПК, дадуть змогу правильно зорієнтувати органи досудового розслідування із приводу можливостей застосування норми про допит свідків та потерпілих під час досудового розслідування у судовому засіданні, надати цій нормі більшої дієвості, а кримінальному судочинству більшої ефективності.

Список літератури:

1. Єдиний державний реєстр судових рішень. Справа № 668/14859/14-к [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/48481920>
2. Єдиний державний реєстр судових рішень Справа № 210/8303/13-к [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/50385011>
3. КПК України від 13.04.2012 // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2013, № 9-10, № 11-12, № 13, ст. 8.
4. Стахівський С. М. Збирання доказів як елемент процесу доказування / С. М. Стахівський // Університетські наукові записки. – 2005. – № 3. – С. 264-267.
5. Теорія судових доказів в питаннях та відповідях / Л. Удалова, Д. Письменный, Ю. Азаров. – К.: Центр учбової літератури, 2015. – 104 с.

Матвиевская А.В.

Орджоникидзевский районный суд г. Харькова

ДОПРОС СВИДЕТЕЛЯ И ПОТЕРПЕВШЕГО НА СТАДИИ ДОСУДЕБНОГО РАССЛЕДОВАНИЯ В СУДЕБНОМ ЗАСЕДАНИИ КАК СПОСОБ ФИКСАЦИИ ДОКАЗАТЕЛЬСТВ В УГОЛОВНОМ СУДОПРОИЗВОДСТВЕ

Аннотация

В статье исследованы проблемы, которые возникают по поводу фиксации доказательств в уголовном производстве на стадии досудебного расследования. Отмечается необходимость широкого применения нормы, изложенной в ст. 225 Уголовного процессуального кодекса Украины, которая предоставляет этим органам право допроса свидетеля и потерпевшего во время досудебного расследования в судебном заседании.

Ключевые слова: досудебное расследование, судебное заседание, допрос, свидетели, потерпевшие, фиксация, доказательства.

Matveevskaja A.V.

Ordzhonikidzevskiy district court of Kharkiv

INTERROGATION OF WITNESS AND VICTIM DURING PRE-TRIAL INVESTIGATION IN COURT SESSION AS A WAY OF RECORDING EVIDENCE IN CRIMINAL PROCEEDINGS

Summary

The article examines the problems that arise with regard to the record evidence in criminal proceedings during pre-trial investigations. The necessity of wide application of the rule set out in article 225 of the Criminal procedure code of Ukraine which provides these authorities the right of interrogation of witness and victim during the pretrial investigation in court.

Keywords: pre-trial investigation, court session, interrogation of witness, victims, commit, evidence